

Вершы пра галоўнае

Калі заглавак гэтага матэрыяла ў вас выклікае асацыяцыі, напрамую прасякнутыя каханнем, бо існуе цыкл “Песень пра галоўнае”, то я вас расчарую. Не пацвяджае, а адваргае такія высновы тэма творчай сустрэчы, пазначаная як “Летняя рапсодыя любові”. Бо, як вядома, у беларускай мове “любоў” і “каханне” – розныя паняцці: кахаць можна жанчыну, а любіць – маці і Радзіму. Ніякім чынам не абмяжоўвае шырыню і важнасць тэматыкі і тое, што месцам для сустрэчы быў абраны так званы востраў кахання на колішнім ставе пана Абрамовіча ў Варнянах, дзе знаходзіцца вежа-мураванка. Пра гэту вежу экскурсаводы і мясцовыя жыхары раскажуць шмат прыгожых рамантычных гісторый. Але пагадзіцеся: прыкладаў моцнага кахання намнога менш, чым прыкладаў самаадданай любові да дзіцяці і да Радзімы. Мажліва таму лейтматыў імпрэзы, у якой удзельнічалі творчыя асобы Астравецыны, Ашмяншчыны, Смаргоншчыны, не абмежываўся інтымнай лірыкай, а годна загучаў высокімі пачуццямі да Бацькаўшчыны.

Ініцыятарам сустрэчы творчых людзей выступілі ўдзельнікі літаратурнага аб’яднання “Астравецкай зямлі галасы”. Яго кіраўнік Людміла Кухарэвіч расказала, што доўгі час суполка існавала пры рэдакцыі раённай газеты “Астравецкая праўда”, а кіравала ёй рэдактар і таленавітая пісьменніца, член Саюза пісьменнікаў і Саюза журналістаў Ніна Рыбік. З яе дапамогай мясцовыя аўтары выдалі літаратурны альманах. Апошнім часам астравецкія пісьменнікі перайшлі, што называецца, пад крыло раённай бібліятэкі. Людмілу Іванаўну вельмі непакоіць, што цяперашняя моладзь мала цікавіцца літаратурным працэсам, а што да спробы сваіх сіл на гэтым полі дзейнасці, то тут жадаючых усё менш. Таму і ладзіцца з дапамогай яе аднадумцаў шмат мерапрыемстваў, сустрэч у школах, бібліятэках раёна, на якіх прапагандуецца беларуская літаратура, папулярызуюцца творы сучасных аўтараў і тых, хто заняў пачэснае месца класікаў.

У Варняны да аматараў прыгожага слова завітаў вядомы беларускі паэт Мікола Мятліцкі, які на Астравецчыне мае лецішча, і па яго асабістаму шчыраму прызнанню, менавіта гэта зямля дае яму апошнім часам натхненне для напісання новых вершаў. Майстар слова выказаў шмат слухных парад прысутным, прачытаў свае творы, пераважна грамадзянскай лірыкі.

Уразілі сваёй творчасцю ашмянскія госці: Ядзьвіга Чаплінская, Галіна Даўгашэй, Дзмітрый Радкевіч, Аліна Санюк. А пасля таго, як прачытала свой верш смаргонская паэтка Вера Вайцюль, уражаны Мікола Мятліцкі яшчэ раз узяў слова, каб падзяліцца з прысутнымі апанаванымі яго душу эмоцыямі і пачуццямі.

Гучалі каля старажытнай вежы і песні. Нават вецер сціх, калі заспявала гімн сваёй вёсачцы, “якая ляціць над зямлёю”, галасістая настаўніца з Вароны Марыя Пяшко.

Не пакінулі нікога раўнадушнымі паэтычныя радкі Святланы Бацюлевай, настаўніцы з Астраўца, і многіх іншых. Кранулі душу вельмі актуальныя для сённяшняга дня вершы супрацоўніка газеты “Астравецкая праўда” Аляксандра Марозава, якога лёс закінуў на Беларусь з сумна вядомага Дэбальцава.

Спрыяльную для творчых людзей атмасферу дапамагалі ствараць і супрацоўнікі раённага аддзела культуры.

Ала СТРАШЫНСКАЯ.

Фота Яўгена СТРАШЫНСКАГА.

Удзельнікі сустрэчы аматараў літаратурнай творчасці (у цэнтры Мікола МЯТЛІЦКІ).

**Каля Варнянскай вежы смаргонская паэтка Вера ВАЙЦЮЛЬ.
Спявае паэтка Ала КЛЕМЯНОК.**